

2

Wees gematigd.⁵

2-1. Neem geen schadelijke drugs. Mensen die drugs nemen, zien niet altijd de werkelijke wereld voor zich. Ze zijn er niet werkelijk bij. Op de grote weg, bij een terloopse ontmoeting in huis, kunnen ze zeer gevaarlijk voor u zijn. Ten onrechte geloven mensen dat ze „zich prettiger voelen” of „zich beter gedragen” of „alleen maar gelukkig zijn”, als ze drugs nemen. Dit is slechts zelfbedrog. Vroeg of laat zullen de drugs hen lichamelijk te gronde richten. Raad mensen af drugs te nemen. Als zij dat wel doen, spoor hen dan aan hulp te zoeken om ermee op te houden.

2-2. Maak geen overmatig gebruik van alcohol. Mensen die alcohol gebruiken zijn niet opmerkzaam. Hun reactievermogen gaat erdoor achteruit, zelfs als zij denken dat zij er opmerkzamer door worden. Alcohol heeft enige waarde als medicijn. Dit kan ten eerste overschat worden. Laat niemand die heeft gedronken, u in een auto of vliegtuig vervoeren. Drinken kan op meer dan één manier levens kosten. Een klein beetje drank heeft een grote uitwerking; laat een teveel ervan geen ellende of dood tot gevolg hebben. Weerhoud⁶ mensen ervan overmatig te drinken.

Door de bovenstaande punten in acht te nemen wordt men lichamelijk beter in staat van het leven te genieten.

5. Gematigd: niet tot uitersten gaand; niet overdrijvend; begeerten bedwingend.

6. Weerhouden: verhinderen of ontmoedigen.

Wees niet losbandig.⁷

3

Seks is het middel waardoor het ras zich in de toekomst projecteert via kinderen en het gezin. Seks kan tot veel plezier en geluk leiden: de natuur heeft dit zo bedoeld, opdat het ras zou blijven voortbestaan. Maar als het verkeerd gebruikt of misbruikt wordt, brengt het grote nadelen en zware straffen met zich mee: zo schijnt de natuur het ook bedoeld te hebben.

3-1. Wees trouw aan uw seksuele partner. Iemands voortbestaan kan sterk achteruitgaan door de trouweloosheid van een seksuele partner. In de geschiedenis en kranten zijn voorbeelden in overvloed van de heftigheid van de menselijke hartstochten die door trouweloosheid worden opgewekt. Een „schuldgevoel” is het minste kwaad. Afgunst of wraak zijn grotere monsters: je weet nooit wanneer zij uit hun slaap zullen ontwaken. Het is prima om te spreken over „beschaafd gedrag” en „ongeremdheid” en „begrip”; gepraat herstelt geen geruïneerde levens. Een „schuldgevoel” is bij lange na niet zo scherp als een mes in je rug of gemalen glas in de soep.

Bovendien is er de kwestie van gezondheid. Als u bij uw seksuele partner niet aandringt op trouw, stelt u zich bloot aan ziekte. Gedurende een zeer korte tijd werd er gezegd dat alle geslachtsziekten bedwongen waren. Dit is op het moment niet het geval, als dat ooit al zo geweest is. Er bestaan nu ongeneeslijke vormen van zulke ziekten.

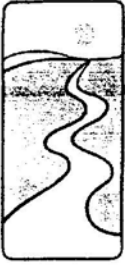
De problemen van seksueel wangedrag zijn niet nieuw. De machtige religie in India, het boeddhisme, verdween daar in de zevende eeuw. Volgens haar eigen geschiedkundigen was de oorzaak seksuele losbandigheid in haar kloosters. In onze eigen tijd kunnen we zien dat een organisatie, commercieel of van andere aard, mislukt, als seksuele losbandigheid in die organisatie de bovenhand krijgt. Ongeacht hoe beschaafd hun discussies erover zijn, gezinnen vallen uiteen door trouweloosheid.

De behoefte van het moment kan de droefheid van een heel leven worden. Doordring de mensen om u heen daarvan en bescherm uw eigen gezondheid en plezier.

Seks is een grote stap op weg naar geluk en vreugde. Er is niets verkeerd aan, als het samengaat met trouw en fatsoen.

7. Losbandig: terloopse, toevallige seksuele relaties hebbend.

Heb kinderen lief en help ze.

De kinderen van vandaag vormen de beschaving van morgen. Een kind op de hedendaagse wereld brengen is enigszins alsof men het in een tijgerkooi werpt. Kinderen kunnen hun omgeving⁸ niet aan en ze hebben geen echte middelen om zich te redden. Ze hebben liefde en hulp nodig om te slagen.

Het is een delicate kwestie om te bespreken. Er zijn bijna net zoveel theorieën over hoe men een kind wel of niet moet opvoeden als er ouders zijn. Maar als men het verkeerd doet, kan er veel droefheid van komen en kan men er zelfs moeilijkheden in zijn ouderdom door krijgen. Sommigen proberen hun kinderen op te voeden zoals ze zelf werden opgevoed, anderen proberen precies het omgekeerde, velen houden vast aan het idee dat men kinderen gewoon zonder bemoeienis moet laten opgroeien. Geen van deze methoden garandeert succes. De laatste is gebaseerd op het materialistische⁹ denkbeeld dat de ontwikkeling van het kind parallel loopt aan de evolutionaire¹⁰ geschiedenis van de mensheid; dat op de een of andere magische wijze, onverklaarbaar, de „zenuwen“ van het kind zullen „rijpen“ als het ouder word¹¹, en dat het resultaat een morele en oppassende volwassene zal zijn. Hoewel die theorie gemakkelijk te weerleggen is - door eenvoudig te kijken naar het grote aantal misdadigers van wie de zenuwen op de een of andere manier niet rijpten - is het een luie manier om kinderen op te voeden en geniet het enige populariteit. De toekomst van uw beschaving of uw ouderdom wordt er niet mee gediend.

Een kind lijkt wel wat op een schone lei. Als u er de verkeerde dingen op schrijft, zegt het de verkeerde dingen. Maar in tegenstelling tot een lei kan een kind zelf beginnen te schrijven: het kind heeft de neiging om te schrijven wat al geschreven is. De kwestie wordt moeilijker gemaakt door het feit dat, hoewel de meeste kinderen in staat zijn tot zeer fatsoenlijk gedrag, enkele krankzinnig worden geboren, en tegenwoordig worden sommige zelfs geboren als verslaafden aan drugs; maar zulke gevallen komen slechts zelden voor.

We doen er geen goed aan, te proberen het kind „om te kopen“ met een overvloed van speelgoed en bezittingen of het kind zodanig te beschermen dat het gesmoord wordt; het resultaat kan vrij afschuwelijk zijn.

We moeten besluiten wat we het kind willen laten worden. Verscheidene dingen spelen hierbij een rol: a) wat het kind in wezen *kan* worden vanwege zijn aanleg en natuurlijke vermogen; b) wat het kind zelf in feite wil worden; c) wat men het kind wil laten worden; d) de beschikbare middelen. Maar denk eraan dat, wat de uitkomst hiervan ook is, het kind *geen* goed bestaan zal leiden, tenzij het tenslotte op zichzelf leert steunen en *zeer* moreel¹¹ wordt. Anders is het eindresultaat waarschijnlijk voor iedereen, ook het kind, een blok aan het been.

Hoeveel genegenheid we ook voor het kind hebben, denk eraan dat het op de lange duur niet goed kan voortbestaan, als zijn of haar voeten niet op de weg naar het voortbestaan worden gezet. Het zal geen toeval zijn als het kind de verkeerde kant opgaat: de maatschappij van tegenwoordig is pasklaar gemaakt voor de mislukking van een kind.

Het zal enorm helpen, als u zorgt dat het kind de voorschriften¹² in dit boek begrijpt en ermee instemt om ze te volgen.

Wat wel werkt, is eenvoudig proberen de vriend van het kind te zijn. Het is zeker waar dat het kind vrienden nodig heeft. Probeer te ontdekken wat het probleem van een kind werkelijk is en probeer het kind te helpen het op te lossen zonder de oplossingen van het kind zelf te onderdrukken. Observeer kinderen - en dit geldt zelfs voor babies. Luister naar wat kinderen u over hun leven vertellen. Laat *hen* helpen - als u hen dat niet laat doen, raken ze overweldigd door een gevoel van verplichting¹³, dat ze daarna moeten onderdrukken.

Het zal het kind enorm helpen, als u zorgt dat het deze weg naar het geluk begrijpt, ermee instemt en hem volgt. Het zou een enorme invloed op het voortbestaan van het kind kunnen hebben - en op het uwe.

Het is een feit dat een kind niet gedijt zonder liefde. De meeste kinderen geven het dubbel en dwars terug.

De weg naar het geluk omvat het liefhebben en helpen van kinderen van hun babytijd tot de drempel van de volwassenheid.

8. Omgeving: wat om iemand heen is; de stoffelijke dingen, om iemand heen; de plaats of het gebied waar men leeft; de levende dingen, voorwerpen, ruimtes en krachten waarmee men samenleeft, ongeacht of ze dichtbij of ver weg zijn.

9. Materialistisch: de mening dat alleen fysieke materie bestaat.

10. Evolutionair: verband houdend met de erg ontwikkelde planten en dieren die zijn over hun omgeving in plaats van bedacht of geschapen te zijn.

11. Moreel: in staat om juist gedrag van verkeerd te onderscheiden; vanuit dit begrip besluiten en handelen.

12. Voorschriften: regels of verklaringen die een principe of principes of een gedragslijn aanraden of voorschrijven; richtlijnen die bedoeld zijn als gedragsregels.

13. Verplichting: de verplichting om de dingen te doen die men een ander iets verschuldigd is voor.

5

Eer¹⁴ uw ouders en help ze.

Vanuit het gezichtspunt van een kind zijn ouders soms moeilijk te begrijpen.

Er bestaan verschillen tussen de generaties. Maar eerlijk gezegd vormen deze geen beletsel. Als je zwak bent, is het verleidelijk om je toelucht te nemen tot uitvluchten en leugens: hierdoor wordt de muur opgebouwd.

Kinderen *kunnen* hun geschillen bijleggen met hun ouders. Voordat het tot schreeuwen komt, kan tenminste een poging worden gedaan om een zaak rustig te bespreken. Als het kind oprecht en eerlijk is, kan het niet anders of aan een beroep op de ouders wordt gehoor gegeven. Vaak is het mogelijk tot een compromis¹⁵ te komen met begrip en instemming aan beide kanten. Het is niet altijd gemakkelijk om goed met anderen op te schieten, maar we moeten het proberen.

Er mag niet over het hoofd gezien worden, dat ouders bijna altijd handelen vanuit een zeer sterk verlangen om te doen wat volgens hen het beste is voor het kind.

Kinderen zijn hun ouders dank verschuldigd voor hun opvoeding - als de ouders hen inderdaad hebben opgevoed. Hoewel sommige ouders zo vreselijk zelfstandig zijn dat zij geen tegenprestatie willen accepteren als dank voor wat ze gedaan hebben, is het niettemin waar dat er vaak een tijd komt dat het de beurt van de jongere generatie is om voor de ouders te zorgen.

Ondanks alles moeten we in gedachten houden dat ze de enige ouders zijn die we hebben. En als zodanig moeten we hen eren en helpen, wat er ook gebeurd is.

De weg naar het geluk brengt ook met zich mee dat men op goede voet staat met zijn ouders of de mensen door wie men is opgevoed.

14. Eren: respect tonen voor; met eerbied en hoffelijkheid behandelen.

15. Compromis: het bijleggen van geschillen, waarbij elke partij in bepaald opzicht toegeeft en in andere opzichten voet bij stuk houdt, zo tot een oederlinge overeenstemming komend.

6

Geef een goed voorbeeld.¹⁶

Men beïnvloedt¹⁷ vele mensen. De invloed¹⁸ kan goed zijn of hij kan slecht zijn.

Als we volgens deze aanbevelingen leven, geven we een goed voorbeeld.

Anderen in de omgeving worden hier onvermijdelijk door beïnvloed, ongeacht wat ze zeggen.

Iedereen die probeert u te ontmoedigen, probeert dat te doen, omdat ze u feitelijk kwaad toewensen of pogen hun eigen doeleinden na te streven. Diep in hun hart zullen ze respect voor u hebben.

Uw eigen kansen op voortbestaan zullen op de lange duur groter worden, omdat anderen, onder uw invloed, minder een bedreiging zullen gaan vormen. Er zijn nog andere voordelen.

Onderschat niet wat u bij anderen kunt bereiken door eenvoudig deze dingen te noemen en zelf een goed voorbeeld te geven.

De weg naar het geluk vereist dat men anderen een goed voorbeeld geeft.

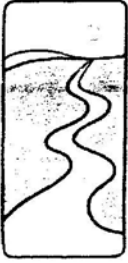
16. Voorbeeld: iemand of iets die of dat imitatie of navolging waard is; een patroon, een model.

17. Beïnvloeden: uitwerking hebben op.

18. Invloed: de resulterende uitwerking.

7

Streef ernaar met de waarheid te leven.¹⁹

Door verkeerde informatie kan men dwaze fouten maken. Verkeerde informatie kan zelfs verhinderen dat men ware informatie in zich opneemt.

Men kan de problemen van het bestaan alleen oplossen, als men ware informatie heeft.

Iemand tegen wie de mensen om hem heen liegen, wordt in een koers gebracht waarop hij fouten maakt en zijn vermogen tot voortbestaan gaat achteruit.

Verkeerde informatie kan uit vele bronnen komen: academische, maatschappelijke en professionele.

Velen willen alleen dat u dingen gelooft, omdat het in hun eigen straatje past.

Wat waar is, is wat waar is voor u.

Niemand heeft enig recht om u informatie op te dringen en u te bevelen die te geloven of anders. Als het niet waar is voor u, is het niet waar.

Trek uw eigen conclusies, accepteer wat waar is voor u, verwerp de rest. Niets is ellendiger dan iemand die in een chaos van leugens probeert te leven.

7-1. Vertel geen schadelijke leugens.²⁰ Schadelijke leugens komen voort uit angst, boosaardigheid en afgunst. Ze kunnen mensen tot wanhoopsdaden brengen. Ze kunnen levens ruïneren. Ze creëren een soort val waarin de leugenaar en het slachtoffer beiden terecht kunnen komen. Ze kunnen leiden tot intermenselijke en maatschappelijke chaos. Schadelijke leugens zijn het begin geweest van vele oorlogen.

We doen er goed aan ze te leren ontdekken en verwerpen.

7-2. Leg geen valse getuigenis af. Aanzienlijke straffen zijn verbonden met het zweren op of getuigenis afleggen van onware „feiten“. Het wordt „meineed“ genoemd: er staan zware straffen op.

De weg naar het geluk ligt op de weg naar de waarheid.

19. Waarheid: dat wat overeenkomt met de feiten en observaties; logische antwoorden waartoe men is gekomen nadat men alle feiten en gegevens bekeken heeft; een op bewijs gebaseerde conclusie die niet betwistbaar is door verlangen, autoriteit of vooroordeel; een onvermijdelijk feit, ongeschikt hoe men eraan gekomen is.

20. Leugens: valse beweringen of informaties die opzettelijk als de waarheid worden gepresenteerd; een onwaarheid; alles wat bedoelt om te liegen of een verkeerde indruk te geven.

Pleeg geen Moord.²¹

8

De meeste rassen hebben vanaf de vroegste tijden tot op heden moord verboden en zwaar gestraft. Soms is dit ruimer uitgedrukt in: „Gij zult niet doden“, terwijl het volgens een latere vertaling van hetzelfde werk „Gij zult niet moorden“ behoort te zijn.

Er bestaat een aanzienlijk verschil tussen deze twee woorden „doden“ en „moorden“. Een verbod om wat dan ook te doden zou zelfverdediging ontoelaatbaar maken; het zou het haast onwettig maken met een slang af te rekenen die op het punt staat om de baby te bijten; het zou een ras op een dieet zetten van plantaardig voedsel. Ik weet zeker dat u veel voorbeelden kunt bedenken van de moeilijkheden die door een verbod op al het doden zouden ontstaan.

„Moord“ is heel iets anders. Per definitie betekent het: „Het onwettig doden van één of meer mensen, vooral met voorbedachten rade.“ Het is gemakkelijk te zien dat moord in deze tijd van gewelddadige wapens maar al te gemakkelijk zou zijn. We kunnen niet leven in een maatschappij waarin we zelf of onze familie of vrienden aan de genade overgeleverd zijn van sommigen die in het wilde weg mensen om het leven brengen.

Terecht wordt aan moord de hoogste prioriteit gegeven bij maatschappelijke preventie en vergelding.

Domme, boosaardige en krankzinnige mensen trachten hun echte of ingebeelde problemen op te lossen door te moorden. En het is bekend dat ze het geheel zonder reden hebben gedaan.

Schaar u achter ieder aantoonbaar effectief programma dat deze bedreiging voor de mensheid bestrijdt en steun het. Uw eigen voortbestaan zou er vanaf kunnen hangen.

Het vermoorden van uw vrienden of familie of moord op uzelf maakt geen deel uit van de weg naar het geluk.

21. Moord: het onwettig doden van een of meer mensen door een ander, vooral met voorbedachten rade (de bedoeling hebben, al voor de daad, om het te doen).

Doe niets dat onrechtmatig is.

„Onrechtmatige daden” zijn daden die krachtens officiële reglementen of wetten verboden zijn. Ze zijn geformuleerd door bewindvoerders, wetgevende lichamen en rechters. Gewoonlijk zijn ze neergelegd in wetboeken. In een ordelijke samenleving worden deze gepubliceerd en algemeen bekendgemaakt. In een verwarde samenleving, waarin de misdaad vaak welig tiert, moet men een advocaat raadplegen of speciaal geschoold zijn om ze alle te kennen; in een dergelijke samenleving hoort men: „Onwetendheid is geen excuus voor overtreding van de wet.”

Ieder lid van de maatschappij, jong of oud, draagt echter de verantwoordelijkheid te weten wat die maatschappij beschouwt als een „onrechtmatige daad”. Men kan het aan anderen vragen en er bestaan bibliotheken waar men het kan opzoeken.

Een „onrechtmatige daad” is niet ongehoorzaamheid aan een terloops gebod zoals „ga naar bed”. Het is een handeling waarvan het plegen bestraffing door rechterlijke instanties en de staat tot gevolg kan hebben: men kan aan de kaak²² gesteld worden door het propaganda-apparaat²³ van de staat, beboet worden en zelfs gevangen worden gezet.

Als men iets onrechtmatigs doet, klein of groot, stelt men zich bloot aan een aanval van de staat. Het maakt geen verschil of men betrapt wordt of niet; als men een onrechtmatige daad pleegt, heeft men zichzelf kwetsbaarder gemaakt.

Bijna elk waardevol doel dat men nastreeft, kan vaak op geheel wettige wijze bereikt worden. De „onrechtmatige” route is een gevaarlijke en tijdrovende korte weg. Vermeende „voordelen” verbonden met het plegen van onrechtmatige daden blijken het gewoonlijk niet waard te zijn.

De staat en overheid zijn een nogal onnadenkend apparaat, dat bestaat en werkt volgens wetten en wetboeken. Het is erop ingericht om via haar kanalen onrechtmatigheid hard neer te slaan. Als zodanig kan het een onverzoenlijke²⁴ vijand zijn; onvermurwbaar²⁵ tegenover „onrechtmatige daden”. Juistheid en verkeerdheid tellen niet voor wetten en wetboeken. Alleen de wetten tellen.

Als u beseft of ontdekt dat de mensen om u heen „onrechtmatige daden” plegen, behoort u al het mogelijke te doen om hen ervan af te brengen. Ook al bent u er zelf niet aan medeplichtig, u kunt er toch onder lijden. De accountant van de zaak vervalst de boeken: in de eruit voortvloeiende opschudding zou de zaak failliet kunnen gaan en u zou uw baan kunnen verliezen. Dergelijke gevallen kunnen uw eigen voortbestaan ernstig aantasten.

Moedig, als lid van elke groep die onderworpen is aan wetten, duidelijke publicatie van die wetten aan, zodat ze bekend kunnen zijn. Steun elke wettige, politieke inspanning om de voor die groep geldende wetten te vereenvoudigen, te verduidelijken en te codificeren. Hang het principe aan dat alle mensen gelijk zijn voor de wet, èen principe dat in haar eigen tijd en omstandigheden - de tirannieke²⁶ dagen van de aristocratie²⁷ - één van de grootste maatschappelijke vorderingen in de menselijke geschiedenis was en niet uit het oog verloren moet worden.

Zorg dat kinderen en andere mensen op de hoogte gesteld worden van wat „rechtmatig” en wat „onrechtmatig” is, en maak bekend, al is het slechts door het fronsen van de wenkbrauwen, dat u „onrechtmatige daden” niet goedkeurt.

Ook al komen zij die ze plegen „eronderuit”; toch zijn ze verzwakt tegenover de macht van de staat.

De angst om ontdekt te worden past niet op de weg naar het geluk.

22. Aan de kaak gesteld: blootgesteld aan spot, openbare verschting, minachting of beschimping.

23. Propaganda: het verspreiden van ideeën, informatie of geruchten om iemands eigen doestelling te bevorderen en/of die van een ander te schaden, vaak zonder recht te slaan op de waarheid; leugens in de pers of op de radio en tv brengen, zodat iemand schuldig wordt bevonden wanneer hij berecht wordt; iemands reputatie ten onrechte schaden, zodat niet naar hem geluisterd wordt. Propagandist: een persoon die propaganda maakt.

24. Onverzoenlijk: niet openstaand om gerustgesteld, gekalmeerd, blijgemaakt te worden; meedogenloos; onbarmhartig.

25. Onvermurwbaar: hard; niet toegevoegszind; halsstarrig; niet te breken, volhardend; elke andere mening weigerend; zich aan niets overgevend.

26. Tiranniek: het gebruik van wrede, onrechtvaardige en absolute macht; verpletterend; onderdrukkend; hardvochtig; streng.

27. Aristocratie: regering door enkelen met speciale voorrechten, rangen of posities; heerschappij door enkelen; overkoren die boven de algemene wet staan; een groep die door geboorte of positie „superieur is aan alle andere mensen” en die wetten voor anderen kan maken of toepassen maar meent dat ze zelf niet onder die wetten valt.

Steun een regering die bestemd is en geleid wordt voor alle mensen.

Gewetenloze en boosaardige mensen en groepen kunnen zich de macht van de regering wederrechtelijk toeëigenen en voor hun eigen doeleinden aanwenden.

Een regering die enkel georganiseerd en geleid wordt voor baatzuchtige individuen en groepen, geeft de samenleving een korte levensduur. Dit brengt het voortbestaan van iedereen in het land in gevaar; het brengt zelfs hen in gevaar die hieraan deelnemen. De geschiedenis telt talloze regeringen die zo gefaald hebben.

Verzet tegen dergelijke regeringen brengt gewoonlijk nog meer geweld teweeg.

We kunnen echter waarschuwend onze stem verheffen, als dergelijke misbruiken wijdverbreid zijn. En we hoeven zo'n regering niet actief te steunen; al doen we niets onrechtmatig, het is toch mogelijk uiteindelijk een hervorming tot stand te brengen door eenvoudig niet verder mee te werken. Zelfs op het moment dat dit wordt geschreven zijn er verscheidene regeringen in de wereld die falen, enkel omdat hun onderdanen hun stilzwijgend verschil van mening uitdrukken door eenvoudig niet mee te werken. Deze regeringen verkeren in gevaar: een ontijdige vlaag van tegenspoed zou ze omver kunnen werpen.

In het geval echter waarin het duidelijk is dat een regering hard werkt voor al haar onderdanen, in plaats van voor een bijzondere belangengroep of een waanzinnige dictator, behoort men haar tot het uiterste te steunen.

Er bestaat een onderwerp dat „regeren” heet. Op scholen wordt voornamelijk de leer van de rechten en plichten der burgers onderwezen, die zich alleen bezighoudt met de bouw van het huidige stelsel. Het echte onderwerp „regeren” is onder verschillende benamingen te vinden: staathuishoudkunde, politieke filosofie, politieke macht, enz. Het hele onderwerp „regeren” en de manier om te regeren kunnen zeer exact zijn, bijna als een technische wetenschap. Als u graag een betere regering heeft, één die geen moeilijkheden veroorzaakt, doe dan het voorstel dat het onderwerp op jongere leeftijd op school wordt onderwezen; u kunt het ook zelf bestuderen; het is geen erg moeilijk onderwerp, als u de moeilijke woorden opzoekt.

Tenslotte zijn het de mensen en hun opinieleiders die zweten en vechten en bloeden voor hun land - een regering kan niet bloeden, zij kan zelfs niet glimlachen; het is slechts een idee van de mensen. Het is het individu dat leeft - u.

De weg naar het geluk is moeilijk te volgen, als hij overschaduw wordt door de onderdrukking van tirannie. Het is bekend dat een verlichte regering, die bestemd is en geleid wordt voor alle mensen, de weg effent; als er zo'n regering is, verdient ze steun.

Doe iemand van goede wil²⁸ geen kwaad.

Ondanks het feit dat boosaardige mensen volhouden dat alle mensen slecht zijn, zijn er veel goede mensen. Misschien bent u zo gelukkig dat u enkele van zulke mensen gekend heeft.

In feite wordt de maatschappij draaiende gehouden door mannen en vrouwen van goede wil. Mensen die openbare functies bekleden, opinieleiders, zij die in de particuliere sector hun werk doen, zijn voor het grootste deel mensen van goede wil. Als zij dat niet waren, zouden ze al lang geleden opgehouden hebben hun diensten aan te bieden.

Zulke mensen zijn gemakkelijk aan te vallen: hun fatsoen is precies wat hen ervan weerhoudt om zichzelf overmatig te beschermen. Toch hangt het voortbestaan van de meeste individuen in een samenleving van hen af.

De gewelddadige misdadiger, de propagandist²³, de sensatie zoekende media leiden alle gemakkelijk onze aandacht af van het degelijke, alledaagse feit dat de maatschappij slechts draait dankzij de mensen van goede wil. Terwijl ze de straat bewaken, de kinderen raad geven, de temperatuur opnemen, de vuren doven en met rustige stem verstandige woorden spreken, zijn we geneigd over het hoofd te zien dat het de mensen van goede wil zijn die zorgen dat de wereld blijft draaien en dat de mens op deze aarde in leven blijft.

Toch kunnen zulke mensen worden aangevallen en straffe maatregelen moeten gepropageerd en genomen worden om hen te beschermen en voor kwaad te behoeden, want uw eigen voortbestaan en dat van uw familie en vrienden hangt van hen af.

De weg naar het geluk is veel gemakkelijker te volgen, als we mensen van goede wil steunen.

28. Goede wil: gedrag of houding tegenover anderen; gezindheid. In de traditionele zin van het woord zijn „mensen van goede wil“ diegenen die het goed voorhebben met hun kameraden en hen actief helpen.

23. Propaganda: het verspreiden van ideeën, informatie of geruchten om iemands eigen doelstelling te bevorderen en/of die van een ander te schaden, vaak zonder acht te slaan op de waarheid; leugens in de pers of op de radio brengen, zodat iemand schuldig wordt bevonden wanneer zijn zaak berecht wordt; iemands reputatie ten onrechte schaden, zodat niet naar hem geluisterd wordt. Propagandist: een persoon die propaganda maakt.

Behoed²⁹ en verbeter uw omgeving.

12-1. Verzorg uw uiterlijk. Soms komt het bij sommige mensen niet op - omdat zij niet de hele dag naar zichzelf hoeven te kijken - dat zij deel uitmaken van het decor en het voorkomen van anderen. En sommigen beseffen niet dat ze door anderen beoordeeld worden naar hun uiterlijk.

Hoewel kleren duur kunnen zijn, is het niet moeilijk om aan zeep en andere middelen voor eigen verzorging te komen. De technieken zijn soms moeilijk te achterhalen, maar ze kunnen ontwikkeld worden.

In sommige ongecivileerde of erg ontaarde samenlevingen kan het zelfs populair zijn bekend te staan om een afzichtelijk uiterlijk. Dit is feitelijk een symptoom van gebrek aan zelfrespect.

Door oefening en werk kan men erg smerig worden. Maar dit sluit niet uit, dat men zich weer kan schoonmaken. Bijvoorbeeld, sommige arbeiders in Europa en Engeland weten zelfs tijdens hun werk in hun voorkomen een zekere stijl te bewaren. We zien dat sommige van de betere atleten er netjes uitzien, ook al zijn ze druipnat van het zweet.

Een omgeving, ontwaard door onverzorgde mensen, kan een subtiele, deprimerende invloed uitoefenen op iemands moreel.³⁰

Moedig de mensen om u heen aan om er verzorgd uit te zien door hen te complimenteren als ze dat doen, of zelfs door hen vriendelijk te helpen met hun problemen, als ze dat niet doen. Dit zou ook hun zelfrespect en hun moreel kunnen verbeteren.

12-2. Zorg voor uw eigen ruimten. Als mensen hun eigen bezittingen en leef- en werkruimten wanordelijk maken, kan dit ook op die van u van invloed zijn.

Mensen die niet in staat schijnen te zijn om voor hun eigen dingen en omgeving te zorgen, geven daarmee uitdrukking aan een gevoel dat zij daar niet werkelijk thuishoren en niet werkelijk hun eigen dingen bezitten. Toen ze jong waren, waren aan de dingen die ze „kregen“, teveel waarschuwingen en voorwaarden verbonden of ze werden van hen afgenomen door broers, zusters of ouders. En mogelijk hadden ze het gevoel dat ze niet welkom waren.

29. Behoeden: voorkomen dat het genoemde geschaad wordt; beschermen.

30. Moreel: de mentale en emotionele houding van een individu of groep; gevoel van welzijn; bereidheid om iets voor elkaar te krijgen; een gevoel dat men een gemeenschappelijk doel heeft.

De bezittingen, de kamers en werkruimten, en de voertuigen van zulke mensen geven er duidelijk blijk van dat ze eigenlijk niemands bezit zijn. Nog erger, soms kunnen we een soort woede tegen bezittingen waarnemen. Vandalisme³¹ is daar een uiting van: het huis of de auto die „niemand bezit" wordt spoedig vernield.

Zij die huizen voor groepen met lage inkomens bouwen en proberen te onderhouden, raken vaak geheel ontmoedigd door de snelheid waarmee vernieling plaatsvindt. Per definitie bezitten de armen weinig of niets. Op verscheidene manieren geplaatst, krijgen ze ook het gevoel dat ze er niet bij horen.

Maar of ze nu rijk of arm zijn, en wat voor reden ze ook hebben, mensen die niet zorgen voor hun bezittingen en leef- en werkruimten, kunnen wanorde scheppen voor anderen in hun omgeving. Ik weet zeker dat u zich dergelijke voorbeelden voor de geest kunt halen.

Vraag aan zulke mensen wat ze werkelijk bezitten in het leven en of ze werkelijk thuishoren waar ze zich bevinden, en u zult verrassende antwoorden krijgen. En u zult hen er ook enorm mee helpen.

Vaardigheid in het ordenen van bezittingen en leef- en werkruimten kan worden geleerd. Het kan voor iemand een nieuw idee zijn dat iets dat opgepakt en gebruikt is, teruggelegd behoort te worden op dezelfde plaats, zodat het weer gevonden kan worden: sommigen besteden de helft van hun tijd alleen aan het zoeken naar dingen. Wat tijd besteedt aan enige organisatie kan tot voordeel hebben dat men sneller kan werken; het is niet zo'n tijdverspilling als sommigen denken.

Zorg ervoor, ter bescherming van uw eigen bezittingen en leef- en werkruimten, dat anderen voor die van hun zorgen.

12-3. Help mee om voor de planeet te zorgen. Het denkbeeld dat de planeet voor een deel van ons is en dat we kunnen en moeten helpen om voor de planeet te zorgen, schijnt misschien erg weids en voor sommigen ver boven hun voorstellingsvermogen te liggen. Maar wat tegenwoordig aan de andere kant van de wereld plaatsvindt, al is het nog zover weg, kan invloed hebben op wat bij u thuis gebeurt.

Recente ontdekkingen door ruimtesatellieten naar Venus hebben aangetoond dat onze eigen wereld achteruit zou kun-

nen gaan tot het punt waarop ze niet langer leven zou onderhouden. En wellicht zou het kunnen gebeuren tijdens ons eigen leven.

Kap teveel bossen, verontreinig teveel rivieren en zeeën, verstoort de atmosfeer en we hebben 't gehad. De temperatuur van het aardoppervlak kan schroeiend heet worden, de regen kan in zwavelzuur overgaan. Alles wat leeft, kan sterven.

Men kan de vraag stellen: „Zelfs als dat waar was, wat zou ik er dan aan kunnen doen?" Wel, zelfs als men eenvoudig afkeurend toekijkt terwijl mensen dingen doen waarmee ze de planeet bederven, doet men er iets aan. Zelfs als men slechts van mening is dat het gewoon niet goed is de planeet te bederven en die mening uitspreekt, doet men iets.

Zorgen voor de planeet begint in onze eigen voortuin. Het strekt zich uit over het gebied waar we doorheen gaan om naar school of ons werk te gaan. Het omvat de plaatsen waar we picknicken, met vakantie gaan en dergelijke. Het afval dat het terrein en de watervoorraad vervuult, het dode kreupelhout dat gewoon om brand vraagt, dit zijn dingen waar men niet aan hoeft bij te dragen en waaraan men op momenten waarop men toch niets om handen heeft, iets kan doen. Het planten van een boom kan erg onbeduidend lijken, maar het is tenminste iets.

In sommige landen zitten ouden van dagen en werklozen niet zo maar niets te doen en weg te teren: ze worden gebruikt om voor de tuinen, parken en bossen te zorgen, afval op te rapen en de wereld wat mooier te maken. Het ontbreekt niet aan hulpbronnen om voor de planeet te zorgen. Ze worden over het algemeen genegeerd. Merk op dat het Civilian Conservation Corps in de Verenigde Staten, georganiseerd in de dertiger jaren om werkloze ambtenaren en jongeren gelegenheid te geven hun energie te gebruiken, één van de weinige projecten in die tijd van malaise was (zo niet het enige), dat veel meer geld opleverde voor de staat dan eraan besteed was. Het beboste grote gebieden opnieuw en deed andere waardevolle dingen waarmee het zorg droeg voor het deel van de planeet dat door de Verenigde Staten wordt ingenomen. Merk op dat het C.C.C. niet meer bestaat. We doen al iets, als we zeggen dat zulke projecten waardevol zijn en opinieleiders en organisaties steunen die voor het milieu werken.

31. Vandalisme: de opzettelijke en boosaardige vernietiging van openbaar of privé-eigendom, vooral iets dat mooi of kunstzinnig is.

Er is geen gebrek aan technologie. Maar technologie en de toepassing ervan kosten geld. Geld is beschikbaar als verstandige economische beleidsregels worden gevolgd, beleidsregels die niet voor iedereen een straf betekenen. Zulke beleidsregels bestaan.

Mensen kunnen vele dingen doen om mee te helpen aan de zorg voor de planeet. Het begint met het idee dat men er iets aan zou moeten doen. Daarna suggereert men aan anderen dat ze er iets aan moeten doen.

De mens bezit nu het potentieel om de planeet te vernietigen. Hij moet aangezet worden tot de bekwaamheid en de nodige maatregelen om haar te redden. Tenslotte staan we erop.

Als anderen niet meehelpten om het milieu te behoeden en te verbeteren, zou de weg naar het geluk geheel en al de onderlaag missen die het mogelijk maakt deze weg te bewandelen.

Als we geen eigendomsrecht respecteren, verkeren onze eigen bezittingen en ons eigendom in gevaar.

Iemand die om de een of andere reden niet in staat is geweest op eerlijke wijze bezittingen te vergaren, kan doen alsof toch niemand iets bezit. Maar probeer niet zijn schoenen te stelen!

Een dief zaait overal in de omgeving mysteries: wat is hiermee gebeurd, wat is daarmee gebeurd? Een dief veroorzaakt buitensporige moeilijkheden vergeleken met de waarde van de gestolen goederen.

Geconfronteerd met advertenties voor begeerlijke artikelen, gekweld door het onvermogen om iets te doen dat waardevol genoeg is om bezittingen te verwerven of eenvoudig gedreven door een impuls, verbeelden zij die stelen zich dat zij iets waardevoels verwerven tegen lage kosten. Maar dat is juist de moeilijkheid: de kosten. In werkelijkheid betaalt de dief een ongelofelijk hoge prijs. De grootste rovers in de geschiedenis betaalden voor hun buit met een leven in miserabele schuilplaatsen en gevangenissen, terwijl momenten van „het goede leven” slechts zeldzaam waren. Hoe groot de hoeveelheid gestolen kostbaarheden ook is, zij vormt geen compensatie voor zo'n verschrikkelijk lot.

Gestolen goederen dalen enorm in waarde: ze moeten verborgen worden, ze vormen altijd een bedreiging voor de vrijheid zelf. Zelfs in communistische staten wordt de dief naar de gevangenis gestuurd.

Door dingen te stelen geeft men in feite slechts toe dat men niet bekwaam genoeg is om op eerlijke wijze succes te hebben. Of dat men door waanzin is gegrepen. Vraag een dief welke van de twee het is: het is het één of het ander.

De weg naar het geluk kan niet gevolgd worden met gestolen goederen.

14

Wees betrouwbaar.

We verkeren zelf in gevaar, tenzij we vertrouwen kunnen hebben in de betrouwbaarheid van de mensen om ons heen. Als de mensen op wie we rekenen ons teleurstellen, kan ons eigen leven wanordelijk worden en kan ons eigen bestaan zelfs in gevaar komen.

Onderling vertrouwen is de sterkste bouwsteen in menselijke relaties. Als dat ontbreekt, stort de hele structuur in elkaar.

Betrouwbaarheid is een eigenschap die hoog in aanzien staat. Als men haar bezit, staat men in hoog aanzien. Als men haar heeft verloren, bestaat de kans dat men waardeloos wordt gevonden.

We behoren anderen om ons heen ertoe te brengen haar aan de dag te leggen en te verdienen. Zij zullen daardoor veel waardevoller worden voor zichzelf en anderen.

14-1. Houd u aan een eenmaal gegeven belofte. Als u iets verzekert of belooft of zweert iets te doen, moet u zorgen dat het werkelijkheid wordt. Als u zegt dat u iets gaat doen, moet u het ook doen. Als u zegt dat u iets niet gaat doen, moet u het ook niet doen.

Onderling respect is er voor een niet gering deel van afhankelijk of iemand zich wel of niet aan zijn woord houdt. Zelfs ouders, bijvoorbeeld, zouden er verrast van staan als ze wisten hoezeer ze dalen in de achting van hun kinderen, als zij zich niet aan een belofte houden.

Mensen die zich aan hun woord houden, worden vertrouwd en bewonderd. Mensen die dat niet doen, worden beschouwd als afval. Mensen die vaak hun woord breken, krijgen nooit een tweede kans.

Iemand die zich niet aan zijn woord houdt, kan spoedig tot de ontdekking komen dat hij verward en verstrikt zit in allerlei „garanties” en „restricties” en kan zelfs ontdekken dat zijn normale betrekkingen met anderen verbroken zijn. Er bestaat geen grondiger manier om uzelf ten opzichte van uw medemensen tot balling te maken, dan u niet aan eenmaal gegeven beloften te houden.

Men hoort in geen geval toe te staan dat een ander zijn of haar woord lichtvaardig geeft. En men hoort erop te staan dat een belofte die is gedaan, wordt nagekomen. Iemand's eigen leven kan zeer wanordelijk worden, als hij probeert samen te leven met mensen die zich niet aan hun beloften houden. Het is geen lichte zaak.

De weg naar het geluk is veel en veel gemakkelijker te volgen met mensen die men kan vertrouwen.